

اثر بیکاری بر میزان شیوع جرایم

زهرا السادات حسینی نژاد^۱؛ علی آزادی نژاد^۲؛ مهدی اکبری تفتی^۳

۱. دانشجوی دانشکده اقتصاد دانشگاه آیت الله حائری میبد،

۲. گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آیت الله حائری میبد

۳. گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آیت الله حائری میبد

چکیده

از آنجا که با افزایش جرایم در یک کشور، هزینه‌های زیادی به حاکمیت و شهروندان تحمیل می‌گردد می‌بایست با استفاده از سیاست‌های مختلف میزان وقوع جرایم در کشور را کاهش داد و لازمه این مهم یافتن الگویی برای کاهش میزان وقوع این معضل اجتماعی است. بر این اساس این تحقیق به دنبال بررسی متغیرهای موثر بر جرایم در کشورها بوده تا با شناخت دقیق آن، راهکارهای مناسب جهت کاهش این معضل اجتماعی ارائه گردد. به این منظور از اطلاعات تعداد افراد زندانی در هر صد هزار نفر جمعیت به عنوان متغیر وابسته در دوره زمانی ۲۰۰۶-۲۰۱۷ استفاده شده و اثرگذاری متغیرهای هزینه نظامی، درآمد متوسط، بیکاری، تورم روی آن به وسیله‌ی الگوی اقتصادسنجی داده‌های تابلویی پرداخته شد. بر اساس نتایج تحقیق از آنجا که متغیر نرخ بیکاری دارای اثرگذاری مثبت و معنی‌دار بر تعداد زندانیان در هر صد هزار نفر جمعیت می‌باشد می‌توان بیان نمود که در صورتی که از سیاستهای اشتغال‌زایی بهره گرفته شود می‌توان وقوع جرایم در کشورها را کنترل نمود. این در حالی است که متغیر نرخ تورم بر روی وقوع جرایم دارای اثرگذاری معنی دار نمی‌باشد. علاوه بر موارد فوق با افزایش هزینه نظامی نمی‌توان وقوع جرایم را کاهش داد زیرا ارتباط بین هزینه نظامی و وقوع جرایم مثبت و معنی دار می‌باشد. بنابراین به سیاست‌گذاران اقتصادی و سیاسی توصیه می‌گردد که به منظور کنترل امنیت می‌بایست سطح بیکاری در کشور را کاهش دهند و متغیر بیکاری در کاهش معضل جرایم نسبت به متغیر تورم دارای اثرگذاری بیشتری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بیکاری، جرم، تورم، داده‌های تابلویی

مقدمه

محیط اقتصادی جوامع به نوبه خود در تاثیر گذاری بر جرم و ناهنجاری در سطح کلان تاثیر بسزایی دارد. بدون تردید فقر، بیکاری و نابرابری های اقتصادی در زمره ی مهم ترین معضلات جامعه بشری است که از جایگاه ویژه ای بین سایر مسائل اقتصادی برخوردار است (فریدون عبادی، ۱۳۹۴). جرم در لغت به معنای (گناه) آمده است (معلوف، ۱۳۷۷). علیرغم تعاریف زیادی که از جرم شده هنوز هم این موفقیت به دست نیامده تا جرم، آن چنان تعریفی به عمل آید که مورد قبول همگان قرار گیرد و در زمان و مکان واجد ارزش باشد. دلیل این امر نیز این است که پدیده ی جرم بر حسب دانشمندان و محققان، دارای مبانی و صور گوناگون بوده و به سخنی دیگر، آنچه که از نظر یک جرم محسوب می شود بر حسب دیگری نه تنها ممکن است عنوان جرم به خود نگیرد، بلکه امکان دارد که حتی عملی پسندیده به شمار آید (شامبیاتی، ۱۳۸۴). وقوع و گسترش جرم در هر جامعه ای موجب تحمیل انواع هزینه های اجتماعی و اقتصادی بر بخش خصوصی و عمومی می شود. علاوه بر آن وقوع هر نوع جرم و قانون شکنی در جامعه، فرصت استفاده ی صحیح از منابع و امکانات اقتصادی به صورت سرمایه گذاری در تولید، آموزش و بهداشت را از دولت میگیرد و دولت را مجبور به استفاده از منابع در جهت مبارزه با جرم و کنترل آن می نماید که از این جهت بازدهی منابع کاهش میابد و هزینه هایی به جامعه تحمیل می شود (مداح و خیر خواهان، ۱۳۹۰). برای پیشگیری از وقوع جرم بررسی وضعیت در جرم ایم قریب الوقوع، ضروری است، زیرا این وضعیت ها افراد را تحت فشار قرار داده و قدرت و مقاومت را از آن ها سلب کرده و به طرف ارتکاب جرم سوق می دهد. به عبارت دیگر، کاراترین سیاست ها جهت جلوگیری از ارتکاب جرم، شناخت مطلوب عوامل تأثیرگذار بر جرم مورد نظر و تلاش در ارائه توصیه های سیاستی و به کار بردن نتایج این مطالعات جهت کنترل بر این عوامل و در نتیجه کاهش میزان وقوع جرایم می باشد. با این حال، متخصصین جرم شناسی برای تحقیق، مراحل مختلف وقوع جرایم از مرحله تخیل تا مرحله ارتکاب جرم را تحت تأثیر محیط، زمینه، شخصیت و وضعیت موجود قلمداد می نمایند. پذیرش ارتباط ساختار اقتصادی و جرم به این صورت می باشد که ((فرض بر این است که افراد در شرایط مشابه روش های یکسانی را)) اتخاذ می کنند. به عبارت دیگر، ((رفتار افراد تا حدود زیادی با بررسی شرایط محیطی و اجتماعی قابل پیش بینی است و رفتار نابهنجار و غیر عادی در بحث های جرم شناسی به عنوان یک عنصر اجتماعی تلقی می شود نه عنصر زیست شناسی)) (نتلر^۱، ۱۹۸۴).

می توان گفت فقر به صورت مستقیم یا غیر مستقیم باعث افزایش فعالیت های مجرمانه می شود. بنابراین، استدلال می شود که در هر جامعه ای میزان جرم ارتباط مستقیمی با میزان فقر دارد و افزایش فقر به افزایش جرم منجر می شود. (jacobs, ۱۹۸۱) اولین مطالعه در مورد اقتصاد جرم توسط فیشر در سالهای ۱۹۶۳ و ۱۹۶۸ انجام شده است. وی به بررسی رابطه میان جرم و عواملی مانند تعیین نرخ دستمزد و نحوه ی توزیع درآمد و تاثیر آن در تخصیص زمان میان فعالیت های قانونی و غیرقانونی پرداخت، اما در واقع گری بکر، اولین اقتصاددانی بود که در سال ۱۹۶۸ با استفاده از وسایل علمی و فنی و با تحلیلی اقتصادی پایه گذار اقتصاد جرم بود. او در مقاله خود بیان داشت که جرم یک فعالیت یا صنعت اقتصادی مهم است. به عقیده بکر، برخی افراد در پی حداکثر سازی سود خود، با تحلیل منفعت-هزینه این فعالیت که منفعت مادی جرم نسبت به کارهای قانونی (با در نظر گرفتن احتمال دستگیری و مجازات آن) بیش از فعالیت های قانونی است، مرتکب جرم و جنایت می شوند (سریر افراز، همکاران ۱۳۸۷).

پدیده بیکاری به ویژه بیکاری جوانان و افراد تحصیل کرده در حال حاضر جزء متغیر های اقتصادی است که ابعاد اجتماعی آن در حال پر رنگ شدن است و می بایست به این موضوع با نگاهی ویژه پرداخته شود. بنا به اهمیت این مقوله و با توجه به و توضیحاتی که ارائه شد احساس می شود نشان دادن واقعیت موضوع از طریق یک مطالعه ی بین رشته ای که از پیوند بین اقتصاد و جرم شناسی تشکیل شده باشد ضروری و شاید راه گشا باشد. در خصوص ارتباط بین متغیرهای اقتصادی و ارتکاب جرم در ایران و سایر کشورها، این طور به نظر می رسد که در سال های گذشته، با وجود افزایش بودجه نیروهای نظامی و

^۱ Netler

انتظامی و افزایش تعداد این نیروها، همچنان روند جرائم و ناهنجاری های اجتماعی رو به افزایش بوده و افزایش تعداد نیروهای امنیتی با در نظر گرفتن تمام زحمات آنان منجر به جلوگیری از کشف، ثبت و گزارش بیش از پیش جرائم نشده و کمکی به کاهش این روند شتابان نکرده است. پدیده بیکاری به ویژه بیکاری جوانان و افراد تحصیلکرده در حال حاضر جزء متغیرهای اقتصادی است که ابعاد اجتماعی آن در حال پررنگ شدن است و می بایست به این موضوع با نگاهی ویژه پرداخته شود. بنا به اهمیت این مقوله و با توجه به توضیحاتی که ارائه شد، احساس می شود نشان دادن واقعیت موضوع از طریق یک مطالعه بین رشته ای که از پیوند بین اقتصاد و جرم شناسی تشکیل شده باشد ضروری و شاید راهگشا باشد. تورم از طریق افزایش قیمت کالاها و خدمات، قدرت خرید افراد را پایین آورده، درآمد حقیقی آن ها را کاهش می دهد. این امر، توان افراد را در تأمین هزینه های لازم برای کسب رضایت در تأمین سلامت و بهداشت کاهش می دهد. همچنین، فشار تورم می تواند به بی مسئولیتی و در نتیجه سبب انحرافات اجتماعی منجر شود. بررسی رابطه میان جرم و بیکاری حکایت از ارتباط مستقیم این دو عامل دارد. مقاله حاضر به این صورت سازماندهی شده است که پس از مقدمه، به ادبیات موضوع پرداخته می شود، بعد از آن مروری بر مطالعات پیشین را انجام می دهیم و سپس روش انجام مطالعه و متغیرها و داده های مورد استفاده در این مطالعه معرفی می شود. در نهایت نتایج تحقیق و پیشنهادها مطرح می گردد. برای انجام آزمون فرضیات از روش تحلیل نظری و تجربی با استفاده از روش های اقتصادسنجی با بهره گیری از داده های تلفیقی ۹ Eviews استفاده شده است. در این تحقیق از برنامه های اقتصادسنجی (پانل دیتا) استفاده خواهد شد.

شایان ذکر است که در کنار عوامل اقتصادی مذکور، عوامل اجتماعی، نظیر: فرهنگ، جامعه، جنسیت و... نیز در ارتکاب جرم اثرگذارند، ولی مقاله حاضر تنها به بررسی عوامل اقتصادی موثر بر جرم اختصاص یافته است.

ادبیات نظری

کلمه فساد از ریشه لاتینی (rumpere) به معنی شکستن یا نقض کردن است و آنچه شکسته یا نقض می شود می تواند یک شیوه رفتار اخلاقی یا اجتماعی و یا مقررات اداری باشد (تانزی، ۲۰۱۰). در لغت فارسی برای فساد معانی مختلفی مانند تباهی، ظلم و ستم، شرارت و بدکاری، عمل ناشایست، فسق و فجور، دشمنی و کینه و فتنه و آشوب ذکر شده است. جرم یک پدیده معمولی اجتماعی بوده و از جمله بدترین عمل انسانها در جامعه می باشد، طبیعی است که این عمل غیراخلاقی موجب تحمیل هزینه هایی به جامعه می شود که یکی از این هزینه ها هزینه ی مالی می شود. هزینه های مالی، از مهم ترین و اصلی ترین هزینه ها در رابطه با بحث جرم می باشند. همه ما می دانیم که زمانی که یک جرم رخ می دهد قربانیان ممکن است پول یا اموال خود را از دست دهند. هزینه های دیگری چون بر پا کردن زندگی جدید، برای مثال شامل هزینه هایی برای جا به جا کردن خانه نیز به قربانی تحمیل می شود (بین چسو ۲۰۱۰).

این هزینه ها فقط در سطح خرد نیست، بلکه در سطح کلان نیز وجود دارد. برای مثال دولت به عنوان یک کل نیز باید هزینه ها را در مورد جلوگیری از ارتکاب جرم افزایش دهد و یک سیستم امنیت اجتماعی کارا پایه ریزی کند و همچنین نیاز به صرف پول زیادی برای کارکنان مراکز اصلاح و تربیت، نگهبانان زندان و نگهداری زندانیان می باشد که باید آن را نیز در نظر گرفت. و همه این ها در حالی است که اگر مسئله جرم وجود نداشت، همه این هزینه ها می توانست در جای دیگر خرج شود. از طرفی دیگر نرخ ارتکاب جرایم یک کشور ممکن است روی گردشگری یا تجارت و نهایتاً اقتصاد کشورها تاثیر بگذارد. در تعریف جرم شناسی مجموعه عواملی که با پدیده جرم مربوط می شود و هر فعلی که جامعه آن را مجازات کند، جرم محسوب می شود. (صادقی و همکاران ۱۳۸۹). جرائم در سه دسته کلی تقسیم بندی می شود: (الف) جرائم علیه اشخاص (ب) جرائم علیه اموال و مالکیت و (ج) جرائم علیه مصالح عمومی و امنیت ملی. در زیر توضیحی مختصر از ارتباط متغیرهای بیکاری، فقر و شهرنشینی با جرایم آورده شده است.

۱- بیکاری

یکی از مهمترین و اثرگذارترین عوامل برای جاد و شکل گیری جرایم، پدیده بیکاری است، زیرا بیکاری سبب فقر، نابرابری درآمد، مهاجرت، اختلاف خانوادگی و... می شود. به عقیده گامز (۲۰۰۳) به محض این که افراد بیکار شوند در کوتاه مدت به

دنبال کار جدید می‌روند. در بلند مدت اگر کاری یافت نکنند، گرایش به این خواهند داشت که مرتکب جرم شوند. همچنین بیکاری پدیده‌ای ناخوشایند و زیانبار برای جامعه محسوب می‌گردد. وقتی نرخ بیکاری بالاست افرادی که شغل خود را از دست داده‌اند و یا موفق به یافتن شغل نمی‌شوند، افزایش می‌یابند. همچنین با افزایش نرخ بیکاری هزینه فرصت ورود به فعالیت‌های غیر قانونی مانند سرقت، کلاه برداری، قاچاق و غیره، افزایش می‌یابد. در علم اقتصاد بیکار به کسی گفته می‌شود که در سن کار (۱۵-۶۵) جویای کار باشد ولی شغل یا منبع درآمدی پیدا نکند. اما از نظر مرکز آمار ایران بیکار به کسی گفته می‌شود که بالای ۱۰ سال داشته و در هفته قبل از آمار گیری فاقد کار است. مهمترین علل بیکاری: علل بیکاری بسته به شرایط و اوضاع فرهنگی، اقتصادی، اقلیمی و اجتماعی در کشورهای مختلف می‌تواند متفاوت باشد ولی عمدتاً بیکاری را میتوان به دو قسمت بیکاری ارادی و غیر ارادی تقسیم کرد. بیکاری ارادی خود به چهار قسمت تقسیم می‌شود و بیکاری غیر ارادی به بیکاری پنهان و بیکاری آشکار تقسیم میشود. بیکاری ارادی شامل بیکاری ادواری، بیکاری ساختاری، بیکاری اصطکاکی و بیکاری فصلی و همچنین بیکاری غیر ارادی شامل بیکاری پنهان و بیکاری آشکار می‌باشد.

۱-۱ بیکاری ارادی

این نوع بیکاری به اراده فرد صورت می‌گیرد و فرد بیکار در دستمزد رایج، تمایل به کار کردن ندارد.

۱-۱-۱ بیکاری ادواری

به بیکاری به وجود آمده بر اثر سیکل‌های تجاری (رکود و رونق) گفته می‌شود. اگر به هنگام رکود، دستمزدها متناسب با قیمت‌ها کاسته نشود، مقدار بیکاری افزایش یافته و این افزایش بیکاری را بیکاری ادواری می‌نامند. این نوع از بیکاری در شرایط اشتغال کامل، صفر بوده و با ایجاد رکود مقدار آن افزایش می‌یابد.

۱-۱-۲ بیکاری ساختاری

به آن مقدار بیکاری گفته می‌شود که بر اثر نامناسب شدن مهارت و توانایی کاری بخشی از نیروی کار در شرایط پیشرفت تکنولوژی و نیاز به مهارت بالاتر، چنانچه نیروی کار بازآموزی نشود ممکن است به بیکاری منجر شود که بیکاری ساختاری نامیده می‌شود.

۱-۱-۳ بیکاری اصطکاکی

به آن مقدار بیکاری گفته می‌شود که به دلیل تغییر شغل افراد به وجود می‌آید. به علت اینکه نیروی کار تمامی اطلاعات مربوط به شغل‌های موجود را در دسترس ندارد، در صورت از دست دادن یک شغل ممکن است مدتی برای یافتن شغل مناسب بعدی وقت مصرف کند.

۱-۱-۴ بیکاری فصلی

به آن مقدار از بیکاری گفته می‌شود که در یک فصل خاص و به دلیل ماهیت کاهش فعالیت یک بخش خاص طی آن فصل بوجود می‌آید. مانند بیکاری کشاورزان در فصل سرما.

۲-۱ بیکاری غیر ارادی

در این نوع بیکاری، فرد در دستمزد رایج، مایل به کار کردن است اما شغلی برای او وجود ندارد. این بیکاری بر اثر چسبندگی قیمت‌ها و دستمزدها بوجود می‌آید و طی سیکل‌های تجاری کم و زیاد می‌شود.

۱-۲-۱ بیکاری پنهان و غیر پنهان

در بسیاری از کشورهای در حال توسعه علاوه بر جمعیت کثیری که به صورت آشکار بیکار هستند، تعداد زیادی نیز به صورت بیکار پنهان وجود دارند. افرادی که به خاطر پیدا کردن کار بهتر، از مناطق روستایی خارج و به شهرها هجوم می‌آورند (از حالت بیکار پنهان به صورت بیکار آشکار درمی‌آیند). به علت محدودیت جذب نیروی کار و عدم دارا بودن تخصص‌ها و مهارت‌های لازم به صورت بیکار آشکار در می‌آیند. بیکار پنهان به شخصی گفته می‌شود که میزان بازدهی و تولید او نازلتر از آن باشد که می‌تواند با همان ساعات، کار ایجاد کند و کار او تغییری در تولید کل به وجود نیاورد، در نتیجه تولید نهایی فرد بیکار پنهان، معادل صفر بوده یا بسیار اندک است.

۲- فقر

از دیگر عوامل اقتصادی مهم در تبیین جرم می‌باشد. بکر (۱۹۶۸) در نظریه اقتصادی جرم فرض می‌کند که افراد زمانی وارد فعالیت‌های مجرمانه می‌شوند که هزینه ورود نسبت به منافع به دست آمده کمتر باشد. براساس مقاله بکر ارتباط مستقیمی بین فقر و جرم و جنایت وجود دارد. با افزایش فقر، شانس ورود به جرایم علیه اموال افزایش می‌یابد. چیوومادن (۱۹۹۸). مبانی نظری اقتصاد جرم را اصل هزینه فرصت زمان تشکیل می‌دهد. منظور از هزینه فرصت یعنی تمام درآمدهایی که یک فرد با توجه به توانایی‌ها، استعدادها و آموزش‌هایی که دیده است از طریق قانونی و مجاز کسب می‌نماید. در جوامعی که بیکاری گسترده به ویژه در سنین جوانی و نوجوانی وجود دارد و به دلیل توزیع نامناسب ثروت، درآمد و رانت بین درآمدهای قانونی و غیرقانونی شکاف عظیمی به وجود می‌آید انگیزه‌ای برای انجام فعالیت‌های غیرقانونی به وجود می‌آید که بسته به نوع و شدت مجازات‌ها این انگیزه تضعیف می‌شود، اما مادامی که این مجازات‌ها (در ادبیات اقتصادی مجازات یعنی هزینه) کمتر از درآمدهای غیرقانونی یا فعالیت‌های مجرمانه باشد اشخاص به سمت این فعالیت‌ها جذب می‌گردند. در اینجا یک مدل اساسی بر اساس کار بکر (۱۹۶۸) و لوهان (۲۰۰۹) جهت افزودن به غنای متدولوژیک بحث ارائه گردیده است. در این مدل از یک تابع مطلوبیت انتظاری برای یک فرد که به صورت بالقوه ممکن است مرتکب جرم شود، استفاده شده است و از تعمیم این فرد به کل کسانی که ممکن است به صورت بالقوه تبهکار باشند تابع عرضه جرم را استخراج نموده است.

$$EU_i = p_i U_i (Y_i - f_i) + (1 - p_i) U_i (Y_i) \quad (1)$$

$$\frac{\partial EU_i}{\partial f_i} = -p_i U_i (Y_i - f_i) < 0 \quad (2)$$

$$\frac{\partial EU_i}{\partial p_i} = U_i (Y_i - f_i) - U_i (Y_i) < 0 \quad (3)$$

در این مدل، U_i تابع مطلوبیت این فرد، EU_i تابع مطلوبیت انتظاری، P_i احتمال دستگیری این فرد، Y_i درآمد ناشی از یک فعالیت مجرمانه و f_i معادل پولی ناشی از مجازات می‌باشد، در صورتی که این تابع که در حقیقت مطلوبیت خالص ارزش انتظاری ارتکاب جرم را نشان می‌دهد برای فرد مثبت باشد. وی به ارتکاب جرم اقدام خواهد نمود و برعکس. متغیرهایی که در این تابع به صورت درون‌زا تعیین می‌شوند. f_i احتمال مجازات شدن و P_i احتمال دستگیر شدن، می‌باشد. مادامی که جمله $(Y_i - f_i)$ مثبت باشد مشتق تابع مطلوبیت انتظاری نسبت به این دو متغیر منفی است به این معنا که هرچه احتمال دستگیری و شدت مجازات بیشتر شود ارزش مطلوبیت انتظاری ناشی از یک فعالیت مجرمانه کاسته خواهد شد و در نتیجه تعداد موارد ارتکاب جرم که به صورت عینی به وقوع می‌پیوندد کاسته خواهد شد. تعداد موارد ارتکاب جرم که به عنوان یک تابع از همان

تابع مطلوبیت انتظاری استخراج می‌شود رابا تابع O_i برای یک فرد و تابع O برای کل جامعه نشان داده است. اندیس i در این قسمت برای یک فرد نوعی استفاده شده است و متغیرهایی که بدون اندیس درج شده‌اند نشان از کل جامعه دارند.

$$O_i = O_i(p_i, f_i, u_i) \quad (4)$$

$$Op_i = \frac{\partial O_i}{\partial p_i} < 0$$

$$Of_i = \frac{\partial O_i}{\partial f_i} < 0$$

اگر این فرد نوعی را به کل افرادی که به صورت بالقوه زمینه ارتکاب جرم را دارند تعمیم دهیم، در نهایت تابع عرضه جرم به صورت ذیل ارائه می‌گردد:

$$O = O(p, f, u) \quad (5)$$

در اینجا، بردار u تمام متغیرهای اثرگذار بر جرم شامل درآمدهای قانونی، درآمدهای غیرقانونی، زمینه های خانوادگی، سطح تحصیلات و سایر موارد این چنینی می‌باشد که بکر بیش از این معرفی اجمالی، تحلیلی در خصوص بردار u ارائه نمی‌دهد تا اینکه این خلاء موجود به وسیله ارلیک (۱۹۷۲ و ۱۹۷۳) تبیین گردید (لوهان، ۲۰۰۹).

درآمدسرانه

به معنای ساده درآمد سرانه به این معنی است که به ازای هر نفر در یک کشور یا منطقه چه میزان درآمد وجود دارد. مدل اقتصادی بکر بر پایه یک تحلیل هزینه-فایده بنا شده است که در واقع فرد عقلایی با مقایسه منفعت حاصل از کار قانونی و ارتکاب جرایم یکی از این دو را برمی‌گزیند. حال در صورتی که درآمد فرد زیاد شود، از یک طرف منفعت و عایدی حاصل از فعالیت قانونی زیاد می‌شود و از طرف دیگر هزینه فرصت از دست رفته ارتکاب جرم زیاد می‌شود. در نتیجه احتمال ارتکاب جرم کاهش می‌یابد. تورم، از موضوعاتی است که بعد کلان آن به وسعت کل اقتصاد است و در واقع از دغدغه‌های اقتصاددانان کلان، چه از بُعد نظری و چه از بُعد تجربی و سیاستی، مساله تورم است. همه مردم از تورم شکایت می‌کنند و اعتقاد دارند تورم پدیده ای نامطلوب و زیان بار است. مردم به این دلیل از تورم نگران هستند که افزایش قیمت ها، قدرت خرید آنها را پایین می‌آورد و آنها را با مشکل مالی تامین هزینه های جاری روبه رو می‌کند و سطح زندگی آنها را کاهش می‌دهد. تورم، تقریباً به همه این احساس را می‌دهد که آنها از همه کس و همه چیز عقب می‌مانند، از همسایه خود، از کارفرمای خود، از رفاه مورد نظر خود، از قیمت‌ها و نیز از آنچه او می‌خواهد (تفضلی، ۱۳۸۴). افزایش تورم موجب شکل گیری نوعی آینده هراسی می‌شود به گونه ای که مردم همواره به خود تلقین می‌کنند که «امروز بدتر از دیروز» است و همواره نگران این موضوع هستند که فردا چه خواهد شد و آینده شغلی و زندگی آنها چگونه رقم خواهد خورد.

انور و همکاران^۲ در سال ۲۰۱۷ در پژوهشی به بررسی عوامل مختلف بر جرایم در پاکستان پرداختند که در این تحقیق از اطلاعات دوره ۱۹۷۳ الی ۲۰۱۴ بهره گرفته شده است. متغیر وابسته در این تحقیق نرخ جرایم نسبت به کل جمعیت بوده، و متغیرهای مستقل شامل بیکاری، سطح آموزش، عدم توزیع درآمد، درآمد سالانه بوده است. بر اساس نتایج تخمین بلند مدت و کوتاه مدت متغیرهای مستقل قادر به توضیح متغیر وابسته می‌باشند. (انور، ۲۰۱۷)

^۲ - Awais Anwar, Noman Arshed, Sofia Anwar

ساندرا آجیمتوکین (۲۰۱۵) با استفاده از داده ها از اداره تحقیقات فدرال (که برای داده های اطلاعات جرایم خشونت آمیز استفاده می شود) و از دفتر آمار کار (برای داده های بیکاری استفاده می شود)، اثر نرخ بیکاری بر جرایم خشونت آمیز تخمین زده است. او با بررسی در مورد میزان جرم، نشان داد که اثرات مثبت این متغیرها بر میزان جرم وجود دارد. از این رو می توان نتیجه گرفت که بین خشونت و جرم و جنایت، رابطه مثبت وجود دارد، نه فقط با نرخ بیکاری.

Jorgen T. Lauridsen, Fatma Zeren & Ayşe Ari (۲۰۱۳)، در راستای تکمیل مطالعات گذشته خود، عوامل اثرگذار بر نرخ ارتکاب جرم را در حوزه پانزده کشور اتحادیه اروپا بررسی کرده اند. نتایج حاکی از این است که تورم، بیکاری و جمعیت شهری موجب افزایش نرخ ارتکاب جرم و رشد اقتصادی و آموزش، موجب کاهش نرخ ارتکاب جرم شده است.

دومیترو (۲۰۱۲) در پژوهشی که بر اساس داده های کشو رومانی و شهر بخارست پایتخت این کشور انجام داده است به بررسی رابطه بین نرخ ارتکاب جرم، بیکاری و میزان دانش آموزان مدرسه ای پرداخته است. مطابق انتظار نگارنده تأثیر بیکاری بر روی ارتکاب جرم مثبت و تأثیر میزان دانش آموزان مدرسه ای در این پدیده منفی بوده است.

بین چسو (۲۰۱۲) با اشاره به این مطلب که رشد سریع شهرنشینی مسائل و مشکلاتی به همراه می آورد که یکی از آن ها افزایش نرخ جرم است، موضوع نحوه اثرگذاری رشد شهرنشینی بر جرم را در کشور مالزی مورد بررسی قرار می دهد. او با بررسی مسائل و مشکلاتی که برخاسته از رشد شهرنشینی است، نتیجه می گیرد این عامل یکی از مهمترین فاکتورهای اثرگذار بر نرخ جرایم در کشور مالزی است.

دائگسو و ژانگمین (۲۰۱۲) با استفاده از تحلیل داده های پانل در ۱۲ منطقه انگلیس در بین سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷ مدلی را پایه گذاری کردند و نهایتاً به این نتیجه رسیدند که نابرابری درآمد و بیکاری مهمترین عوامل اقتصادی تأثیر گذار بر جرم را در این کشور می باشد. همچنین آن ها اذعان می کنند که نتایج تجربی به دست آمده به شدت این فرضیه را که جرم یک پدیده اقتصادی است، تایید می کند.

چانگ و وو (۲۰۱۲) هردو به طور گسترده بر روی این موضوع کار کرده اند که در انتشار رسمی انجمن اقتصادی آتلانتا منتشر شده است و بیش از ۳۰ سال است که به بررسی مسائل اقتصادی علاقه مندند. مقاله آنها به انواع مطالعات موردی قبلاً منتشر شده و نظریه های اقتصادی پایدار مربوط به جرم و بیکاری و همچنین آمار مربوطه برای اعتبار تحقیقات و نتیجه گیری آنها اشاره می کند. هر نظریه و نتیجه گیری با داده ها و تجزیه و تحلیل گسترده همراه است تا توضیح دهد که چگونه نتیجه های خاصی به دست می آید. هدف مقاله بررسی رابطه بین نرخ بیکاری و میزان جرم و جنایت است پیشنهاد قانع کننده ای که توسط نویسندگان مطرح شد این بود که افزایش میانگین میزان جرم در اقتصاد و یا احتمال شناسایی جرایم، منجر به کاهش میزان اشتغال در بازار کار به دلیل کاهش تعداد جای خالی ارائه شده توسط شرکت ها می شود. این نتیجه منطقی پس از آن، به وسیله تجزیه و تحلیل آماری مناسب پشتیبانی می شود. به طور کلی استدلال هایی که در این مقاله ارائه شده، قانع کننده هستند و مهمتر از همه از طیف وسیعی از داده ها پشتیبانی می شود.

التینداگ (۲۰۱۱) در مطالعه ای به بررسی رابطه بین ارتکاب جرم و بیکاری در اروپا می پردازد. ایشان براساس یک مطالعه بین کشوری نتیجه می گیرد اثر بیکاری بر پدیده جرم به ویژه جرایم علیه اموال به طور معناداری مثبت است.

جلیل و اقبال (۲۰۰۸) طی مطالعه ای با استفاده از روش هم انباشتگی جوهانسن به بررسی اثر نسبت شهرنشینی بر نرخ جرایم در کشور پاکستان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که بین نسبت شهرنشینی و نرخ جرایم در پاکستان یک رابطه بلند مدت و مثبت وجود دارد. آن ها ادعا می کنند که عامل شهرنشینی از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر جرایم کشور پاکستان می باشد.

آن‌ها در مطالعه خود در کنار عامل نسبت شهرنشینی به بررسی اثر چهار عامل دیگر یعنی بیکاری، تورم، نابرابری درآمد و تحصیلات بر جرم پرداختند. (BAUSMAN ۲۰۰۴) او که استادیار جامعه شناسی در دانشگاه است مطالعات خود را در مورد تغییرات در تاثیر محدودیت های اجتماعی و اقتصادی بر الگو های جرم در جوامع شهری و غیر شهری متمرکز کرده است. همچنین مطالعات او طیف وسیعی از جامعه شناسی روستایی، بوم شناسی انسانی و چشم انداز توسعه روستایی را در بر می گیرد.

رافائل و وینتر-ایمر (۲۰۰۱) از دانشگاه کالیفرنیا رابطه بین بیکاری و جرم و جنایت با رگرسیون OLS و با استفاده از داده های سطح دولتی برای هر ایالت متحده بررسی کرده اند. متغیر وابسته، میزان جرم و جنایت است که به دو دسته تقسیم می شود: ۱- جرم و جنایت (سرقت، خرابکاری و سرقت خودکار) و ۲- جرایم خشونت آمیز (قتل، تجاوز، سرقت و حمله). آن‌ها اظهار می کنند که کاهش بیکاری در دهه ۱۹۹۰ سهم عمده ای در کاهش جرایم در مقابل اموال در این دوره داشته است. در صورتی که این ارتباط در مورد جرایم علیه اشخاص کمتر صادق است.

عباسی نژاد و همکاران در سال ۱۳۹۱ در مطالعاتی به بررسی رابطه بین بیکاری و جرم در ایران پرداختند. در این تحقیق تلاش شده است تا در قالب یک الگوی اقتصادسنجی با استفاده از داده های تلفیقی بیکاری و سایر متغیرهای اجتماعی بر روی جرائم قتل عمد، سرقت و خودکشی مورد بررسی قرار گیرد. شواهد تجربی نشان می دهد رابطه مستقیمی بین بیکاری و آسیب های اجتماعی مذکور وجود دارد، اما معمولاً این متغیر با وقفه های یک یا دو دوره ای اثرگذاری خود را آشکار و نمایان می کند (عباسی نژاد و همکاران، ۱۳۹۱).

حسینی نژاد (۱۳۸۴) بر اساس یک مدل داده های تلفیقی بین استانی، جرم سرقت را با استفاده از متغیرهای اقتصادی تبیین نموده است. در این مقاله، رابطه بین نابرابری و سرقت مثبت، رابطه بین رشد اقتصادی و سرقت منفی و رابطه بین نسبت جمعیت جوان جامعه و سرقت، مثبت می باشد.

معرفی داده و الگوی پژوهش

در این مطالعه به منظور بررسی تاثیر نرخ بیکاری بر میزان شیوع جرایم از داده های تابلویی ۲۱۷ کشور جهان در فاصله سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۷ بر مبنای حداکثر اطلاعات موجود از بانک جهانی استفاده شده است. متغیرهای به کار رفته در این مطالعه شامل تورم، درآمد سرانه، هزینه های نظامی، بیکاری و جرایم می باشد. در این مطالعه، برای استخراج نتایج تجربی از روش داده های پانل استفاده شده است. در مدل های پانل، برخی از متغیرها بین واحدهای مقطعی و یا طی زمان تغییر می کند. برای لحاظ کردن این تفاوت ها از دو الگوی اثرات ثابت (FEM) و اثرات تصادفی (REM) استفاده می شود. در الگوی اثرات ثابت، فرض بر آن است که تفاوت میان مقاطع می تواند در جمله ثابت ظاهر شود. در الگوی اثرات تصادفی، فرض می شود که تفاوت میان مقاطع می تواند در جمله اخلاص ظاهر شود. به منظور ارزیابی اثر بیکاری بر میزان شیوع جرایم از الگوی زیر استفاده شده است:

$$CRIM_{i,t} = c_i + \alpha_1 UNEMPLOY_{i,t} + \alpha_2 GDP_{i,t} + \alpha_3 CPI_{i,t} + \alpha_4 MILITARY_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad (6)$$

که در آن CRIM تعداد زندانیان در هر صد هزار نفر کشور i ام در زمان t، c_i عرض از مبدا و α_i ضرایب برآوردی می باشند. UNEMPLOY همان بیکاری کشور i ام در زمان t می باشد. GDP PER درآمد سرانه کشور i ام در زمان t

می‌باشد، CPI که همان شاخص تورم می‌باشد برای محاسبه‌ی کشور i ام در زمان t در نظر گرفته شده است. MILITARY هزینه‌های مربوط به هر کشور i و در زمان t می‌باشد و در نهایت، ε جز اخلال کشور i ام در زمان t می‌باشد. آماره f لیمر، برای گزینش panel یا pool کارایی دارد اگر prob کمتر از ۵ درصد باشد الگوی پنل انتخاب می‌شود و بالعکس. آماره هاسمن، برای گزینش هر یک از دو روش اثرات تصادفی و اثرات ثابت بنا شده است به طوری که با پذیرش فرضیه صفر، کارایی روش اثرات تصادفی تأیید می‌شود و برعکس.

نتایج تجربی مدل

نتایجی که می‌توان از آزمون کردن این داده‌ها گرفت (جدول ۱) این است که بیکاری در سطح ۵ درصد بی‌معنی و در سطح ده درصد معنادار و تاثیر مثبت دارد. هزینه‌های نظامی اثر مثبت دارد یعنی ما با استفاده از هزینه‌های نظامی قادر به کاهش جرم نیستیم. درآمد سرانه معنادار و تاثیر منفی دارد. طبق آزمون f لیمر چون prob ما عدد ۰/۰۰۴۰ شده است پس الگوی ما الگوی پنل و طبق آزمون هاسمن که prob ما عدد ۰/۰۰۰ شده است اثر ثابت دارد.

جدول ۱- نتایج تخمین

نام متغیر های مستقل	شیب	انحراف معیار	آماره t	خطای آماره t
C	۱۴۹،۰۲۱۷	۱۰،۳۹۳۶۸	۱۴،۳۳۷۷۳	۰،۰۰۰۰
CPI	-۱،۲۰۱۱۸۳	۰،۷۲۹۳۴۷	-۱،۶۴۶۹۳۰	۰،۱۰۰۰
MILITARY	۱،۹۴۶۵۲۳	۰،۶۰۶۶۹۳	۳،۲۰۸۴۱۳	۰،۰۰۱۴
UNEMPLOY	۱،۱۸۸۰۶۳	۰،۶۹۶۲۸۴	۱،۷۰۶۲۹۲	۰،۰۸۸۳
GDPPER	-۰،۰۰۰۳۹۱	۰،۰۰۰۱۹۶	-۱،۹۹۷۲۱۲	۰،۰۴۶۱

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادات سیاستی

یکی از شاخص‌هایی که نشان دهنده میزان امنیت در یک کشور می‌باشد نسبت تعداد افراد زندانی در یک کشور می‌باشد. با افزایش این نسبت علاوه بر مشکلات اجتماعی هزینه‌های زیادی به حاکمیت به منظور نگهداری از آنها تحمیل می‌شود بنابراین ضرورت دارد با استفاده از سیاست‌های مختلف میزان وقوع جرایم در کشور را کاهش داد و لازمه این مهم، یافتن الگویی برای کاهش میزان وقوع این معضل اجتماعی است. بر طبق نتایج تحقیق از آنجا که متغیر نرخ بیکاری دارای اثرگذاری مثبت و معنی‌دار بر تعداد زندانیان در هر صد هزار نفر جمعیت می‌باشد می‌توان بیان نمود که در صورتی که از سیاست‌های اشتغال‌زایی بهره گرفته شود می‌توان وقوع جرایم در کشورها را کنترل نمود. این در حالی است که متغیر نرخ تورم بر روی وقوع جرایم دارای اثرگذاری معنی‌دار نمی‌باشد. علاوه بر موارد فوق با افزایش هزینه نظامی نمی‌توان وقوع جرایم را کاهش داد زیرا ارتباط بین هزینه نظامی و وقوع جرایم مثبت و معنی‌دار می‌باشد. بنابراین به سیاست‌گذاران اقتصادی و سیاسی توصیه می‌گردد که به منظور کنترل امنیت می‌بایست سطح بیکاری در کشور را کاهش دهند و متغیر بیکاری در کاهش معضل جرایم نسبت به متغیر تورم دارای اثرگذاری بیشتری می‌باشد.

منابع و مآخذ

الف) فارسی

- تفضلی، فریدون (۱۳۸۴). اقتصاد کلان تهران: نشر نی، چاپ ۱۵.
- حسینی نژاد، مرتضی (۱۳۸۴). بررسی علل اقتصادی جرم در ایران با استفاده از یک مدل داده های تلفیقی، مورد سرقت. مجله برنامه و بودجه شماره ۹۵، صص ۸۱-۳۵.
- سریرافراز، محمد، مکیان، سمیه سادات، فهیمی فر، فاطمه، پیش گیری از وقوع جرم و جنایت: بستر سازبرقراری جامعه ایمن، دومین همایش جامعه ایمن شهر تهران ۱۳۸۷.
- شامبیاتی، هوشنگ (۱۳۸۴)، حقوق جزای عمومی، تهران، نشر ژوبین، آذر ۸۴، چاپ دوازدهم، ج اول، ص ۲۱۳.
- صادقی، حسین؛ نجفی، نرگس؛ وفايي یگانه، رضا و محمد غفاری، حسن (۱۳۸۹). اقتصاد جرم همدان: نشر نورعلم، چاپ اول.
- عبادی، فریدون و رحمان بن سعید، ۱۳۹۴، بررسی رابطه ی بین بیکاری و وقوع جرایم اقتصادی در ایران، اولین کنگره سراسری تحول و نوآوری در علوم انسانی، شیراز، موسسه عالی علوم و فناوری خوارزمی
- عباسی نژاد، حسین، رضانی، هادی و صادقی، مینا (۱۳۹۱)، بررسی رابطه ی بین بیکاری و جرم در ایران: زهیافت داده های تلفیقی بین استانی، فصلنامه ی پژوهش ها و سیاست های اقتصادی سال بیستم، شماره ۶۴، زمستان ۱۳۹۱، صفحات ۸۴-۶۵.
- معلوف، لوئیس (۱۳۷۷)، فرهنگ بزرگ جامع نوین، جلد اول، مترجم احمد سیاح، تهران، انتشارات اسلام
- مداح، مجید و خیرخواهان، ابراهیم (۱۳۹۰)، تجزیه و تحلیل اثر انگیزه های اقتصادی در ارتکاب جرم (مطالعه موردی زندانیان شهر سمنان)، فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، شماره ۲۵، صفحه ۱۰۹

ب) انگلیسی

- Ajimotokin, S., et al. (۲۰۱۵). "The Effects of Unemployment on Crime Rates in the US."
- Anwar, Awais & Noman Arshed & Sofia Anwar (۲۰۱۷). " Socio-economic Determinants of Crime: An Empirical Study of Pakistan". International Journal of Economics and Financial Issues. International Journal of Economics and Financial Issues, ۲۰۱۷, ۷(۱), ۳۱۲-۳۲۲.
- Bausman, Kent and Goe, W. Richard. (۲۰۰۴). An Examination of the Link between Employment Volatility and the Spatial Distribution of Property Crime Rates. American Journal of Economics and Sociology.
- Becker, G.S. (۱۹۶۸), "Crime and Punishment: An Economic Approach- Journal of Political Economy, ۷۶(۲), pp. ۱۶۹-۲۱۱.
- Chang, J., & Wu, C. (۲۰۱۲). Crime, Job Searches, and Economic Growth. Atlantic Economic Journal.
- Chiu W.H. & Madden, P. (۱۹۹۸), Burglary and income inequality. Journal of Public Economics, ۶۹: ۱۲۳-۱۴۱.
- Duha T. Altindag (۲۰۱۱), "Crime and Unemployment: Evidence from Europe", Working Paper Series, Auburn University, <http://cla.auburn.edu/econwp/>.
- Ehrlich, Isaac. (۱۹۷۲). The Deterrent Effect of Criminal Law Enforcement. The Journal of Legal Studies, ۱(۲), pp. ۲۵۹- ۲۷۶.
- Ehrlich, Isaac. (۱۹۷۳). Participation in Illegitimate Activities: A Theoretical and Empirical Investigation. the Journal of Political Economy, ۸۱(۳), pp. ۵۲۱- ۵۶۵.
- Gumus, E. (۲۰۰۳). Crime in urban areas: An empirical investigation.
- Jacobs, D. (۱۹۸۱) "Inequality and Economic Crime", Sociology and Social Research, No. ۶, P. ۱۲.
- Jor gen T. Lauridsen, Fatma Zeren & Ayşe Ari. (۲۰۱۳). A spatial panel data analysis of crime rates in EU. Discussion Papers on Business and Economics, Department of Business and Economics, Faculty of Social Sciences, University of Southern Denmark.
- Lu Han. (۲۰۰۹). ECONOMIC ANALYSES OF CRIME IN ENGLAND AND WALES. A thesis submitted to the University of Birmingham, Department of Economics.

- Raluca-Ana-Maria Dumttru (۲۰۱۲), "The Relationship Between Crime Rate, Unemployment Rate and the Share of Total School Population, A Multifactorial Model", International Journal of Criminal Investigation, Vol. ۲, Issue ۲, PP. ۱۴۱-۱۵۹.
- Raphael, S, & Winter-Ebmer, R. (۲۰۰۱). Identifying the Effect of Unemployment on Crime. Journal of Law and Economics, ۴۴(۱), ۲۵۹-۲۸۳.

پیوست

شکل ۱- تخمین مدل

Command

Capture

View

Proc

Object

Print

Name

Freeze

Estimate

Define

PoolGenr

Sheet

Dependent Variable: CRIM_?

Method: Pooled Least Squares

Date: 12/24/18 Time: 11:54

Sample: 2006 2017

Included observations: 12

Cross-sections included: 199

Total pool (unbalanced) observations: 994

Cross sections without valid observations dropped

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	149.0217	10.39368	14.33773	0.0000
CPI_?	-1.201183	0.729347	-1.646930	0.1000
MILITARI_?	1.946523	0.606693	3.208413	0.0014
UNEMPLOY_?	1.188063	0.696284	1.706292	0.0883
GDPPER_?	-0.000391	0.000196	-1.997212	0.0461
Fixed Effects (Cross)				
AFG-C	-63.23669			
ALB-C	12.95576			
DZA-C	-17.62581			
ASM-C	32.92000			
AND-C	19.24256			
AGO-C	5.396095			
ATG-C	-66.26533			
ARG-C	-5.224413			
ARM-C	-26.89991			
ABW-C	4.110471			
AUS-C	-13.74233			
AUT-C	-8.173330			

